

könyv

■ **VAS ISTVÁN** Sokasodnak a monográfiák a közelmúlt jeles magyar íróiról; a napokban jött ki Schein Gábor Füst Milán-könyve, Arany Zsuzsanna Kosztolányi-életrajza, és most az asztalunkon hever az MMA új sorozatának (*Közelképek írókról*) friss kötete. Hogy mi lehet az oka ennek a szerfölött üdvös monográfia-áradásnak, azt majd egy nagyobb esszének kell(ene) megválaszolnia.

Sturm László – remek fényképekkel illusztrált – kötete legkivált talán a *kézikönyv* műfajába sorolható. Első fejezetében rövid életrajzot ad; áttekintően tárgyalja a Vas-életmű egyes állomásait, műfajait: külön szakasz illeti az „értekező”, a „műfordító”, az önéletrajzot író, a drámaíró Vas produkcióját; míg az egyes verseskötetek egymást követő fejezetekben sorakoznak, kezdve az 1932-es *Őszi rombolástól* az 1983-as *Ráérünk* című könyvig.

Kézenfekvő e módszer összes előnye: az egyetemi vizsgára készülő diák, valamely cikkhez gyorsan adatot kereső kulturális újságíró megfelelő kiszolgálásban részesül ekként. Persze a hátrány is világos: a kissé merev metódussal nehéz feltárni az életmű összefüggéseit, netán ívét – Sturm részben lemond a maga víziójáról. De mégis elégedettek lehetünk, hiszen Vasról utoljára 1982-ben jelent meg monográfia, még a Kádár-szisztémában, és ez nem tett jót az ábrázolásnak, különösen úgy, hogy maga Vas ellenőrizte a kéziratot. Most meg némileg az ellenkező irányba leng az inga, hiszen Sturm külön fejezetet szentel Vas 1956-élményének: „*A legnagyobb dolog életemben*”. És az ún. demokratikus ellenzék is kap pár (egyébként igen enyhe) fricskát. De hát igaza volt Vasnak: „ráérünk”.

bánza

Magyar Művészeti Akadémia,
2017, 375 oldal, 3400 Ft

